

Sag C-205/21**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk.1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

31. marts 2021

Forelæggende ret:

Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien)

Afgørelse af:

31. marts 2021

Anmodende myndighed:

Ministerstvoto na vatesnjnite raboti, Glavna direksia za borba s organiziranata prestapnost (indenrigsministeriet, generaldirektoratet for bekæmpelse af organiseret kriminalitet)

Sigtet:

B. C.

Hovedsagens genstand

Obligatorisk strafferetlig registrering af personer, som er sigtet for at have begået en forsætlig strafbar handling, med deres biometriske og genetiske data

Den præjudicielle forelæggelses genstand og retsgrundlag

Anmodningen om præjudiciel afgørelse i medfør af artikel 267, stk. 1, litra b), TEUF.

Præjudicielle spørgsmål

1. Gennemføres artikel 10 i direktiv 2016/680 korrekt, idet der i den nationale lov – artikel 25, stk. 3, og artikel 25a i Zakon za ministerstvo na vatesnjnite raboti [lov om indenrigsministeriet] – henvises til den lignende bestemmelse i artikel 9 i forordning 2016/679?

2. Er betingelsen i artikel 10, litra a), i direktiv 2016/680, sammenholdt med chartrets artikel 52 og artikel 3 og 8, om, at en begrænsning i den personlige integritet og i beskyttelsen af personoplysninger skal være hjemlet i lovgivning, opfyldt, når der findes indbyrdes modstridende nationale retsfor skrifter vedrørende behandlingen af genetiske og biometriske data med henblik på politimæssig registrering?

3. Er en national lov – artikel 68, stk. 4, i lov om indenrigsministeriet – hvorefter retten er forpligtet til at træffe afgørelse om obligatorisk indsamling af personoplysninger (optagelse af kartoteks fotografier og fingeraftryk, prøvetagning med henblik på at lave en DNA-profil), når en person, som er sigtet for at have begået en forsætlig strafbar handling, nægter at medvirke frivilligt til indsamlingen af disse personoplysninger, uden at retten kan vurdere, om der er væsentlig grund til at tro, at personen har begået den strafbare handling, som vedkommende er sigtet for, forenelig med artikel 6, litra a), i direktiv 2016/680, sammenholdt med chartrets artikel 48?

4. Er en national lov – artikel 68, stk. 1-3, i lov om indenrigsministeriet – hvorefter optagelse af kartoteks fotografier og fingeraftryk og prøvetagning med henblik på at lave en DNA-profil skal foretages for alle personer, som er sigtet for at have begået en forsætlig strafbar handling, forenelig med artikel 10, artikel 4, stk. 1, litra a) og c), og artikel 8, stk. 1 og 2, i direktiv 2016/680?

Den Europæiske Unions retsfor skrifter og retspraksis

Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT 2016, C 2020, s. 389) (herefter »chartret«)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (EUT 2016, L 119, s. 1, herefter »forordning 2016/679«)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT 2016, L 119, s. 89, herefter »direktiv 2016/680«)

Nationale retsfor skrifter

Nakazatelen kodeks (straffeloven)

Nakazatelno-protsesualen kodeks (strafferetsplejeloven)

Zakon za Ministerstvoto na vatesnjnite raboti (lov om indenrigsministeriet)

Zakon za balgarskite litjni dokumenti (lov om bulgarske identitetspapirer)

Zakon za zasjtjita na litjnite dannii (lov om databeskyttelse)

Naredba za reda za izvarsjvane i snemane na politsejska registratsia (bekendtgørelse om gennemførelsesbestemmelserne for politimæssig registrering, herefter »bekendtgørelsen«)

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb

- 1 Den 24. marts 2021 indgav den stedfortrædende direktør for generaldirektoratet for bekæmpelse af organiseret kriminalitet i indenrigsministeriet en anmodning i henhold til artikel 68, stk. 5, i lov om indenrigsministeriet og bekendtgørelsens artikel 11, stk. 4, ved den forelæggende ret. Denne anmodning vedrørte den obligatoriske gennemførelse af en politimæssig registrering af den sigtede B.C.
- 2 Der verserer en straffesag vedrørende to handelsselskabers unddragelse af fastsættelse og betaling af skattetilsvær som omhandlet i Zakon za danaka varhu dobavenata stojnost (momsloven) – en strafbar handling i henhold til straffelovens artikel 255.
- 3 Den 1. marts 2021 blev der truffet en afgørelse [af efterforskningsmyndigheden], hvorved personen B.C. blev sigtet. Hans handlinger blev kvalificeret som deltagelse i en kriminel organisation med tre andre personer, som med henblik på berigelse havde sat sig som mål at begå strafbare handlinger i Bulgarien i indbyrdes koordinations som omhandlet i straffelovens artikel 255, hvilket blev henregnet under definitionen i straffelovens artikel 321, stk. 3, 2. tilfælde, nr. 2, sammenholdt med straffelovens artikel 321, stk. 2. Han blev oplyst om denne afgørelse den 15. marts 2021. B.C. førte sit eget forsvar og blev ikke repræsenteret af en advokat.
- 4 Umiddelbart efter sigtelsen blev han opfordret til at medvirke til gennemførelsen af en politimæssig registrering, dvs. at lade sit fingeraftryk blive taget, at lade sig fotografere og lade en prøve blive taget med henblik på DNA-profilen. Da han nægtede, udfyldte han næste dag, den 15. marts 2021, en fortrykt erklæring, hvorved han angav, at han var blevet oplyst om, at der var grundlag for at gennemføre en politimæssig registrering af ham i henhold til lov om indenrigsministeriet. Heri erklærede han formelt, at han ikke var indforstået med, at hans fingeraftryk blev taget, at han blev fotograferet eller at der blev taget prøver med henblik på hans DNA-profil. Han begrundede ikke, hvorfor han ikke var indforstået hermed.
- 5 Disse handlinger med henblik på politimæssig registrering blev ikke gennemført, og i stedet indgav politimyndigheden en anmodning ved den forelæggende ret.

- 6 I anmodningen henvises der til den verserende straffesag; det hævdes, at der foreligger tilstrækkelige beviser for de sigtedes, herunder B.C.'s, skyld; det oplyses, at han er sigtet for at have begået en strafbar handling som omhandlet i straffelovens artikel 321, stk. 3, 2. tilfælde, nr. 2, sammenholdt med artikel 321, stk. 2; at han har nægtet at lade sit fingeraftryk blive taget, at lade sig fotografere og at lade prøver blive taget med henblik på DNA-profilen; der anføres retsfor skrifter (artikel 68, stk. 1, i lov om indenrigsministeriet og bekendtgørelsens artikel 11, stk. 4); der anmodes om tvangsmæssig gennemførelse af disse handlinger (optagelse af fingeraftryk og kartoteks fotografier og prøvetagning med henblik på DNA-profilen) over for B.C.
- 7 Følgende dokumenter er vedlagt denne anmodning: en fotokopi af afgørelsen om sigtelsen af B.C. og en fotokopi af den erklæring, hvorved B.C. erklærer ikke at være indforstået med at lade sit fingeraftryk blive taget, at lade sig fotografere og at lade prøver blive taget med henblik på DNA-profilen. De øvrige dokumenter i sagens akter er ikke blevet overdraget den forelæggende ret.

Kort begrundelse for den præjudicielle forelæggelse

Det første spørgsmål

- 8 Det første spørgsmål stilles med henblik på at afklare, om formuleringen af den nationale lov kan føre til den konklusion, at den nationale lov principielt tillader behandling af genetiske og biometriske data, idet denne konklusion opfylder de EU-retlige kriterier. Denne tvivl skyldes, at den nationale lovgiver i artikel 25, stk. 3, og artikel 25a i lov om indenrigsministeriet har valgt at henvise til forordning 2016/679 og ikke til direktiv 2016/680.
- 9 I henhold til sin artikel 2, stk. 2, litra d), gælder forordning 2016/679 ikke for behandling af personoplysninger, som foretages af kompetente myndigheder med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger.
- 10 Formålet med direktiv 2016/680 er i henhold til sin artikel 1, stk. 1, at fastsætte regler om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med de kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger. Dermed er det egentlig direktiv 2016/680 og ikke forordning 2016/679, som skulle have været gennemført ved artikel 22, stk. 3, og artikel 25a i lov om indenrigsministeriet.
- 11 Ligeledes forbyder artikel 9, stk. 1, i forordning 2016/679 udtrykkeligt behandling af genetiske og biometriske data med det formål entydigt at identificere en fysisk person, mens stk. 2 nævner bestemte undtagelser, idet bekæmpelse af kriminalitet dog ikke er omfattet af disse undtagelser [forordningen gælder i henhold til artikel 2, stk. 2, litra d), udtrykkeligt ikke for dette område].
- 12 Artikel 10 i direktiv 2016/680 tillader til gengæld udtrykkeligt behandling af genetiske og biometriske data under bestemte betingelser.

- 13 For så vidt som formålet med artikel 25, stk. 3, og artikel 25a i lov om indenrigsministeriet er at tillade behandling af disse data og ikke at forbyde den, taler dette også for den konklusion, at direktiv 2016/680 og ikke forordning 2016/679 er den retsakt, der skulle have været gennemført ved artikel 22, stk. 3, og artikel 25a i lov om indenrigsministeriet.
- 14 I henhold til artikel 25a i lov om indenrigsministeriet er behandling af biometriske og genetiske data kun lovlig, hvis den er hjemlet i artikel 9 i forordning 2016/679 eller artikel 51 i lov om databeskyttelse.
- 15 Samtidig gælder hele forordningen ikke for retsforfølgelse – artikel 2, stk. 2, litra d). Uafhængigt heraf forbyder forordningens artikel 9 udtrykkeligt behandling af genetiske og biometriske data; undtagelserne som omhandlet i stk. 2 vedrører ikke den politimæssige registrering.
- 16 Desuden kan artikel 51 i lov om databeskyttelse ikke alene udgøre grundlaget for, at behandling af genetiske og biometriske data er lovlig. Behandlingen er, i det omfang denne bestemmelse tillader den, kun lovlig, hvis lovligheden fremgår af national lovgivning eller EU-retten.
- 17 Med henblik på at afklare spørgsmålet om, hvorvidt den er hjemlet i national lovgivning, skal den forelæggende ret afveje artikel 25a og artikel 68 i lov om indenrigsministeriet mod hinanden. Til dette formål skal den først bestemme den nøjagtige betydning af artikel 25a i lov om indenrigsministeriet – og navnlig, om det kan lægges til grund, at denne bestemmelse ikke gennemfører forordning 2016/679, som det udtrykkeligt angives, men derimod direktiv 2016/680, som det egentlig burde have været.
- 18 Spørgsmålet om, hvorvidt den er hjemlet i EU-retten, skal henset til bestemmelsen i artikel 10 i direktiv 2016/680 uden tvivl besvares bekræftende; denne bestemmelse har imidlertid ikke nogen direkte virkning, men skal gennemføres. Derfor opstår der igen det spørgsmål, om det kan lægges til grund, at den er blevet gennemført effektivt ved artikel 25, stk. 3, og artikel 25a i lov om indenrigsministeriet.
- 19 Den forelæggende ret behøver derfor Domstolens præciseringer med hensyn til den retlige betydning af denne ukorrekte angivelse af en EU-retsakt i en national gennemførelseslov. Med andre ord: Kan henvisningen i en national lov til artikel 9 i forordning 2016/679, som ikke gælder for politimæssig registrering og forbyder behandling af genetiske og biometriske data med henblik på retsforfølgelse, føre til den konklusion, at en sådan behandling alligevel er lovlig, i det omfang en anden retsakt i EU-retten, nemlig direktiv 2016/680, udtrykkeligt tillader en sådan behandling i sin artikel 10, selv om denne bestemmelse ikke angives i den nationale lov?
- 20 Det skal tages i betragtning, at direktivets artikel 10 ikke har nogen direkte virkning, for så vidt som denne bestemmelse gælder for fysiske personer. Den skal gennemføres ved en national lov. Kan det lægges til grund, at den nødvendige

gennemførelse er sket, når der i denne nationale lov henvises til artikel 9 i forordning nr. 2016/679 og ikke til artikel 10 i direktiv 2016/680?

- 21 Det bemærkes, at det uden tvivl er den bulgarske lovgivers hensigt at iagttage EU-retten. Henset hertil foreligger der en utilsigtet fejl. Indholdsmæssigt svarer den gennemførte ordlyd faktisk til artikel 10 i direktiv 2016/680 (eller burde i det mindste svare til denne, hvilket er genstanden for det tredje og fjerde spørgsmål), selv om denne bestemmelse ikke udtrykkeligt angives. Kan det i betragtning af dette indhold og uafhængigt af henvisningen til artikel 9 i forordning 2016/679 alligevel lægges til grund, at artikel 10 i direktiv 2016/680 er blevet korrekt gennemført?

Det andet spørgsmål

- 22 Det andet spørgsmål hænger nøje sammen med det første spørgsmål. Med andre ord: Selv hvis den nationale ret på grundlag af Domstolens præciseringer fortolker artikel 25, stk. 3, og artikel 25a i lov om indenrigsministeriet således, at den lægger til grund, at artikel 10 i direktiv 2016/680 er blevet gennemført korrekt, eller at der foreligger et gyldigt nationalt retsgrundlag for behandling af genetiske og biometriske data, opstår det spørgsmål, om dette opfylder betingelsen i henhold til artikel 10, litra a), i direktiv 2016/680 om, at denne behandling skal være hjemlet i medlemsstaternes nationale ret.
- 23 I henhold til artikel 3, nr. 1), i direktiv 2016/680 udgør data om en given fysisk persons fysiologiske og genetiske identitet personoplysninger. I henhold til artikel 3, nr. 2), i direktiv 2016/680 omfatter behandling også indsamling af oplysninger. Dermed udgør optagelse af kartoteksfotografier og fingeraftryk og DNA-prøvetagning behandling af en fysisk persons personoplysninger.
- 24 I henhold til artikel 10 i direktiv 2016/680 fastsættes en særlig beskyttelse af en kategori af personoplysninger, som omfatter optagelse af kartoteksfotografier og fingeraftryk og DNA-prøvetagning, nemlig »genetiske data, biometriske data«. Denne særlige beskyttelse har visse dimensioner, hvoraf den ene i henhold til litra a) består i, at [behandlingen] skal være »hjemlet i [...] medlemsstaternes nationale ret«.
- 25 Allerede karakteren af en behandling af særligt følsomme personoplysninger som dem, der omhandles i artikel 10 i direktiv 2016/680, udgør et indgreb i en fysisk persons retsstilling, dvs. en begrænsning af retten til respekt for den personlige integritet som omhandlet i chartrets artikel 3. Dermed udgør den tvangsmæssige gennemførelse af optagelse af kartoteksfotografier og fingeraftryk og DNA-prøvetagning en tilsidesættelse af chartrets artikel 3. Retten til beskyttelse af personoplysninger er sikret i chartrets artikel 8. Disse rettigheder, som er forankret i chartrets artikel 3 og artikel 8, kan kun begrænses under de betingelser, som er fastsat i chartrets artikel 52 (104. betragtning til direktiv 2016/680), idet bestemte krav skal overholdes. Det første af disse består i, at [begrænsningen] skal være fastlagt i lovgivningen.

- 26 Dermed fastsætter både artikel 10, litra a), i direktiv 2016/680 og chartrets artikel 52 det krav, at indsamlingen af biometriske data og genetiske data skal være fastlagt i lovgivningen. I denne henseende lægges det til grund, at der foreligger en gyldig og klart formuleret national lov. Der opstår det spørgsmål, om dette krav er opfyldt, når der er modstrid mellem artikel 25a i lov om indenrigsministeriet, der, for så vidt som den henviser til artikel 9 i forordning 2016/679, i det mindste umiddelbart synes at forbyde indsamling af biometriske og genetiske data, og artikel 68 i lov om indenrigsministeriet, der uden tvivl tillader indsamling af biometriske og genetiske data.
- 27 Ud fra dette synspunkt, og selv hvis den forelæggende ret i forbindelse med en korrigerende fortolkning er af den opfattelse, at modstriden i den nationale lovgivning kan afhjælpes ved at konkludere, at den nationale lovgivning tillader behandling af biometriske og genetiske data med henblik på politimæssig registrering, ændrer dette imidlertid uden tvivl ikke det forhold, at denne konklusion ikke følger af en klar og entydig retsforordning, men af en kompliceret korrigerende fortolkning, som er fremkommet ved en anmodning om præjudiciel afgørelse. Er kravet i henhold til chartrets artikel 52 om, at begrænsningen af de rettigheder, der er forankret i chartrets artikel 3 og 8, skal være fastlagt i lovgivningen, opfyldt henset til denne uklarhed i den nationale lovgivning?

Det tredje spørgsmål

- 28 I henhold til artikel 6, litra a), i direktiv 2016/680 kan personoplysninger behandles med henblik på at bekæmpe kriminalitet for så vidt angår personer, om hvem der er væsentlig grund til at tro, at de har begået en strafbar handling. I 31. betragtning, tredje punktum, anføres det, at behandling af personoplysninger om personer, der er mistænkt for en strafbar handling, men ikke er blevet dømt, ikke bør være til hinder for anvendelsen af princippet om uskyldsformodning. Dermed finder chartrets artikel 48 anvendelse, hvorefter enhver, der anklages for en lovovertrædelse, skal anses for uskyldig, indtil hans eller hendes skyld er bevist i overensstemmelse med loven.
- 29 Samtidig bestemmer den nationale lov – artikel 68 i lov om indenrigsministeriet – ikke, at retten på nogen måde vurderer, om der foreligger en sådan begrundet mistanke. Derimod er det tilstrækkeligt, at anklageren eller en anden retsforfølgelsesmyndighed har sigtet personen.
- 30 I denne henseende bestemmer den nationale lov vedrørende sigtelsen af en person – strafferetsplejelovens artikel 219, stk. 1 – at det er nødvendigt at indsamle »tilstrækkelige beviser for en given persons skyld«. Det er ikke sikkert, at kriteriet »tilstrækkelige beviser« som omhandlet i strafferetsplejelovens artikel 219, stk. 1, svarer til kriteriet »væsentlig grund til at tro, at de har begået [...] en strafbar handling« som omhandlet i artikel 6, litra a), i direktiv 2016/680. Det skal snarere lægges til grund, at der kræves endnu stærkere beviser for behandlingen af biometriske og genetiske data end de, der kræves for at sigte personen – for så vidt som denne sigtelse har til formål at oplyse personen om den mistanke, der

foreligger over for vedkommende, idet vedkommende får mulighed for at forsvare sig.

- 31 Ligeledes er det i henhold til artikel 68 i lov om indenrigsministeriet kun anklageren (eller efterforskningsmyndigheden – efterforsker, politiefterforsker), der kan vurdere, om der faktisk foreligger beviser [»tilstrækkelige beviser« som omhandlet i strafferetsplejelovens artikel 219 og »væsentlig grund til at tro« som omhandlet i artikel 6, litra a), i direktiv 2016/680]. Retten har ikke denne mulighed. Det er i henhold til artikel 68 i lov om indenrigsministeriet tilstrækkeligt for retten at fastslå, at personen er sigtet for at have begået en forsætlig strafbar handling. Retten har ikke beføjelse til at vurdere, om der foreligger (tilstrækkelige eller stærke) beviser, der støtter denne sigtelse; den har heller ikke faktisk mulighed for at foretage denne vurdering, da den faktisk ikke har adgang til disse akter – den har kun en fotokopi af afgørelsen om at sigte personen og en erklæring, hvorved dataindsamlingen nægtes.
- 32 Det er rettens opgave – efter at den har sikret sig, at personen er sigtet for at have begået en forsætlig strafbar handling, og at denne person har nægtet at stille biometriske data og genetiske data til rådighed frivilligt (at lade sig fotografere, at lade sit fingeraftryk og en DNA-prøve blive taget) – at træffe afgørelse om tvangsmæssig gennemførelse af disse handlinger.
- 33 Dette rejser det spørgsmål, om den nationale standard i henhold til strafferetsplejelovens artikel 219, stk. 1, om »tilstrækkelige beviser« svarer til standarden i henhold til artikel 6, litra a), i direktiv 2016/680, dvs. »væsentlig grund til at tro, at de har begået [...] en strafbar handling«.
- 34 Dette rejser også det spørgsmål, om den forelæggende ret, såfremt den træffer afgørelse om anmodningen i henhold til strafferetsplejelovens artikel 68, stk. 5, tager hensyn til chartrets artikel 47 og artikel 48. Med andre ord opstår det spørgsmål, om en person, som nægter at stille personoplysninger frivilligt til rådighed (optagelse af kartoteksfotos og fingeraftryk, DNA-prøvetagning), vil nyde den beskyttelse, som kræves i henhold til chartrets artikel 47 og kommer til udtryk ved adgangen til effektive retsmidler; og desuden det spørgsmål, om uskyldsformodningen som omhandlet i chartrets artikel 48 fortsat er sikret. Disse spørgsmål stilles, eftersom retten ikke har adgang til akterne og ikke kan foretage nogen vurdering af, om der foreligger »tilstrækkelige beviser« som omhandlet i strafferetsplejelovens artikel 219 eller »væsentlig grund til at tro« som omhandlet i artikel 6, litra a), i direktiv 2016/680.

Det fjerde spørgsmål

- 35 I henhold til artikel 4, stk. 1, litra b), i direktiv 2016/680 skal personoplysninger indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål. Artikel 8, stk. 2, præciserer, at medlemsstaternes nationale ret skal angive både de generelle og de konkrete formål med behandlingen. Af 26. betragtning, sjette punktum, fremgår det, at de

konkrete formål med behandlingen af personoplysningerne bør være udtrykkelige og legitime og fastlagt, når personoplysningerne indsamles.

- 36 Artikel 4, stk. 1, litra c), og artikel 8, stk. 1, i direktiv 2016/680 bestemmer, at indsamlingen af personoplysninger ikke må omfatte mere end nødvendigt. 26. betragtning, ottende og niende punktum, peger i samme retning. Specifikt vedrørende biometriske og genetiske data hedder det i artikel 10 i direktiv 2016/680, at behandlingen af disse kun må tillades, når det er »strengt nødvendigt«.
- 37 Det kan udledes af disse bestemmelser, at det i den nationale lovgivning obligatorisk skal bestemmes, at der skal ske en vis vurdering, før indsamlingen af biometriske og genetiske data gennem optagelse af kartoteksfotos og fingeraftryk og DNA-prøvetagning foretages. Ved denne vurdering skal der både tages stilling til spørgsmålet om, hvorvidt indsamlingen skal ske, og hvorvidt det skal omfatte alle disse handlinger. Samtidig gælder den politimæssige registrering i henhold til artikel 68 i lov om indenrigsministeriet uden begrænsninger og obligatorisk for alle personer, der sigtes for at have begået forsætlige strafbare handlinger, og alle tre former for indsamling af personoplysninger – optagelse af kartoteksfotos og fingeraftryk og DNA-prøvetagning – anvendes også obligatorisk.
- 38 Der nævnes kun de generelle formål med denne behandling – udøvelse af en oplysningsaktivitet (artikel 18, stk. 1, og artikel 20, stk. 1, i lov om indenrigsministeriet) med det formål at gennemføre indenrigsministeriets aktiviteter (artikel 25, stk. 1, sammenholdt med stk. 6), herunder beskyttelsen af den nationale sikkerhed, bekæmpelse af kriminalitet og beskyttelsen af den offentlige orden. Lovgivningen kræver ikke, at der konstateres en konkret nødvendighed af at indsamle biometriske og genetiske data. Lovgivningen kræver ikke en vurdering af, om alle disse data er nødvendige, eller om en del af dem ville være tilstrækkelig.
- 39 Det kan udledes af bestemmelsen i artikel 10 i direktiv 2016/680, at indsamlingen af biometriske og genetiske data skal være en undtagelse, som tillades efter en forskriftsmæssig begrundelse af nødvendigheden, idet det hedder, at den skal være »strengt nødvendig«. Samtidig lægger den nationale lov til grund, at indsamlingen af disse data er en generel regel, som gælder for alle personer, der sigtes for at have begået forsætlige strafbare handlinger.
- 40 Således opstår det spørgsmål, om denne betingelse – at være sigtet for at have begået forsætlige strafbare handlinger – er tilstrækkelig til, at kravene i henhold til artikel 10, artikel 4, stk. 1, litra a) og c), og artikel 8, stk. 1 og 2, i direktiv 2016/680 kan anses for at være opfyldt.